

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Ni patiaris, non potieris

urn:nbn:de:bsz:31-101049

NI PATIARIS, NON POTIERIS.

Nunquam eximum quid facili nego-
tio quis adipiscitur; scientiam labo-
ribus, honores periculis Deum vendere,
& difficultia plerumque esse, que pulchra
sunt, monet vetustum, ac venustum ada-
gium: & ut Plato censet, id quod facile
est, id magnus ac singularibus rebus mi-
nimè numerandum est. Quantò utique
res melior, ac magis excellens, tanto im-
pensis in acquisitione illius illaboran-
dum est. Quid ergo? Christum sperare
ausi sumus, & in ipso summum bonum,
laborem autem ac erummas subire detre-
ctamus? Acuit in multis adipiscendi cu-
piditatem obtinendi difficultas, quidni
& hic? montes superamus, rupes perva-
dimus, valles transilimus, ut feras ali-
quot, sese mutuo insequentes, videamus:
..... Manet lub jove frigido
Venator teneræ conjugis immemor.

Maximilianum Cesarem tanto ardore
seram in venatione insecurum memorant,
ut currendo rupem ascenderit, unde post-
ea, nisi ab accolis adjutus, descendere non
potuerit.

Vt corpus valeat ferrum patiemur, & ignes:
ferimus securi nos, ac uiri, ut miseram hanc
vitam paululum protrahamus; & ater-
na felicitatis præmium, ullo dolorum ge-
nere redimere ambigimus?

2. TIMOTH. 2. 5.

Qui certat non coronabitur nisi qui
legitimè certaverit, primum labo-
rantem agricolam oportet de fructibus
percipere.

Elden bekomt yemant uyt nemende dingen
Slonder groote moeyte: God verkoopt we-
ten schap voor arbeyt, eere voor ghevaer, en al
wat yet bysonders is heeft altijdt sijn moeye-
lijckheydt, seydte het oude spreckwoordt: En
hierom meynt Plato, dat ghemackelijcke din-
gen selden yet voortreffelijcx in haer hebben.
Het welcke also zijnde, waerom sullen wy ons
dan voor laten staen, dat wy Christum sullen
gewinnen, ende in hem het opperste goet, ende
dat als op ons gemack, en sonder slach of stoet?
In veel dinghen werden wy opghescherpt, om
yet des te vierigher te begeeren, alleenlyck om
dattet qualijcken te becomen is, waerom en
zijn wy, ten aenfien van den Christelijcken
wandel, mede niet soo gheneghen.

Een wey-man op de jaght ghesint,

En denckt niet eens om wyf of kint.

Men schrijft, dat keyser Maximiliaen op een
tijt, met sulcken vericheyt een wilt na jaeghde,
dat hy in't vervolgh van't selve, sich eyndelijck
vont op een hooghe ende steyle rotze, vande
welcke hy, eyndelijck tot sijn selven ghekommen
zijnde, gheen middel en sach om af te geraken.

Den mensch ontsiet noch vyer noch
sweert.

Om hier te blijven op der eert,
Men saeght hem af sijn been en hant,
Syn aders werden toeghebrant,
Men giet hem vuyle drancken in,
Vergifticht met een slang of spin;
Wat druck, wat kruys, wat teghenspoet,
Sal dan verschrikken ons ghemoet,
Wanneer men in sijn herte prent,
Dat hoochste goet, dat niet en ent?

BERNARD. IN QVOD. SERM.

In hoc mundo, quasi in campo certami-
nis, positi sumus: qui hic dolores, aut
plagas, aut tribulationes non suscepit, in
futuro inglorius apparebit.

O 3.

QVOD